

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پروفسور مایکل چوسدوفسکی
برگردان از: ندارضائی
فرستنده: عثمان حیدری
۲۲ می ۲۰۱۹

پروفسور مایکل چوسدوفسکی

بیست سال پیش: جنگ ناتو علیه یوگسلاوی: جنایتکار جنگی کیست؟

۳

یک مقام سابق ایران کنتررا مسئول راستی آزمائی سازمان امنیت و همکاری اروپا شد

در این اثنا، یک دیپلمات حرفه ئی ایالات متحده، سفیر ویلیام واکر به هدایت مأموریت راستی آزمائی سازمان امنیت و همکاری اروپا در کوزوو منصوب (KVM) شد. یک مأموریت سفارشی: واکر به خاطر نقش وی در رسوائی «ایران کنتررا» در زمان ریاست جمهوری ریگان چهره ای شناخته شده بود. شورش های KLA در بسیاری از موارد «کپی برابر اصل» کنتراهای نیکاراگوئه بود که از طریق پول قاچاق مواد با حمایت های مخفی سازمان «سیا» تأمین مالی می شد.

براساس مستندات دادگاه ویلیام واکر- با همکاری الیور نورث- نقش مهمی را در هدایت کمک های مخفی به کنتراهای نیکاراگوئه ایفاء می کرد، در حالی که به عنوان معاون وزیر امور خارجه آمریکا در دولت ریگان فعالیت می کرد. در این دوره، او دستیار ویژه معاون وزیر امور خارجه الیوت آبرامز شد «شخصی که نامش کمی بعد در روزنامه ها در ارتباط با امور ایران-کنتررا سرخط خبرها شد.» ۳۹

ویلیام واکر در به اصطلاح اداره امور بشردوستانه نیکاراگوئه (NHAO) در وزارت امور خارجه مشغول فعالیت بود که صندوقی پنهانی بود که کمک های پنهانی نظامی به کنتررا ارسال می کرد. هدف دورزدن «اصلاحیه بولند» بود، اصلاحیه ای مصوب وزارت دفاع که دولت ایالات متحده را از صرف هزینه برای سرنوشتی دولت نیکاراگوئه منع می کرد. ۴۰ پرونده دادگاه های تجدید نظر ایالات متحده (ناحیه کلمبیا) تصریح می کند «واکر در

چند ملاقات «گروه مأموریت محدود برای امریکای مرکزی» که یکی از اعضای آن الیور نورث بوده شرکت داشته است.» ۴۱

واکر هرگز برای اتهامات در رسوائی ایران-کنترا محکوم نشد. پس از تکمیل کار خود با الیورنورث، به سمت سفیر ایالات متحده در السالوادور منصوب شد. دوره او در السالوادور همزمان بود با ظهور جوخه های مرگ و دوره ای که طی آن کشور عملاً در چنگ تروریسم دولتی تحت حمایت ایالات متحده گرفتار آمده بود. ۴۲

ویلیام واکر در کوزوو از مهارت های خود در عملیات های مخفی امریکای مرکزی استفاده کرد. واکر به عنوان مسؤول مأموریت راستی آزمائی کوزوو (KVM) ارتباط نزدیک با فرماندهی نظامی KLA در منطقه داشت. ۴۳

از همان آغاز مأموریتش در کوزوو از موقعیت خود برای پیگیری منافع ائتلاف استفاده کرد.

قتل عام «راتشاک»

به اصطلاح «قتل عام راتشاک» به مدت کوتاهی قبل از آغاز «طرح صلح» رامبونیۀ اتفاق افتاد. باوجودی که غیر واقعی از آب در آمد، اما نقش کلیدی در «صحنه پردازی» حملات هوائی ناتو ایفاء کرد. ویلیام واکر (به عنوان رئیس (KVM) اعلام کرد که پولیس یوگسلاوی در روز ۱۵ جنوری دست به قتل عام غیرنظامیان در راتشاک زده است. مقامات یوگسلاوی اظهار داشتند که پولیس محلی در واقع در این روستا عملیات نظامی علیه ارتش آزادیبخش کوزوو انجام داده و تعدادی از سربازان KLA در تیراندازی کشته شده اند. همانطور که بعدها توسط چندین روزنامه فرانسوی (لوموند، فیگارو و لیبراسیون) تأیید شد که «کشتار راتشاک» در واقع ساخته شد تا بلغراد را بی اعتبار کند:

«در نهایت، حتی لس آنجلس تایمز نیز با مطلبی تحت عنوان «پرسش های قتل عام راتشاک: آیا خشونت ها ساختگی بود؟» وارد شد. تنوری پشت همه این افشاگری ها این بود که KLA کشته های خود را جمع کرد، لباس نظامی آن ها را عوض کرد و لباس غیرنظامی پوشاند، و سپس ناظران فراخوانده شدند.» ۴۴

فرایند رامبونیۀ

در ۲۲ جنوری، مقامات ارشد «گروه تماس» از شش کشور (از جمله ایالات متحده، روسیه، بریتانیا، فرانسه، المان و ایتالیا) در لندن دیدار کردند، آن ها خواستار کنفرانس صلحی شدند تا دولت یوگسلاوی و « نمایندگان البانیائی تبارها» را گرد هم آورد. اما ناتو هشدار داد که اگر برنامه صلح «گروه تماس» پذیرفته نشود، آماده حمله است. کوفی عنان، دبیر کل سازمان ملل متحد در دیدار با ستاد ناتو در بروکسل، اظهار داشت که تهدید به زور ضروری است تا هر دو طرف را به یک توافق برساند. ۴۵

در عین حال، در حالی که ائتلاف از درگیری های KLA روی زمین حمایت می کرد، همچنین رهبر آن، هاشم تاجپی (جنگجوی آزادیخواه ۲۹ ساله) را در به رهبری رسیدن هیأت نمایندگی کوزوو در رامبونیۀ، از طرف اکثریت البانیائی تبارها یاری کرد. لیگ دموکراتیک تحت رهبری ابراهیم روگوا عمداً کنار گذاشته شد. ائتلاف با تکیه بر دست نشاندۀ خود KLA (مرتبط با جرایم سازمان یافته) به دنبال امضای توافقی بود که بتواند کوزوو را به عنوان قلمرو تحت اشغال حکومت نظامی ناتو در آورد.

در حالی که مذاکرات در رامبونیۀ ادامه داشت، ناتو تصمیم به افزایش آمادگی نیروهای خود گرفت «تا بتوانند ظرف ۴۸ ساعت این عملیات را عملی کند.» ۴۶ به عبارت دیگر، «مذاکرات صلح» در رامبونیۀ (خلاف کنوانسیون وین)

زیر تهدید حملات هوایی قریب الوقوع آغاز شد. ناتو سه هفته به طرفین در رامبوئییه وقت داد تا مذاکرات را به نتیجه برسانند.

در روز ۱۹ فیبروری، یک روز قبل از ضرب الاجل، خاویر سولانا، دبیر کل ناتو، مجدداً تأیید کرد که «اگر در آخرین مهلت تعیین شده گروه تماس توافقی حاصل نشود ناتو آماده است تا اقدامات لازم را برای جلوگیری از فاجعه انسانی اتخاذ کند.» ۴۷ در ۲۲ مارچ ۱۹۹۹ شورای آتلانتیک شمالی ناتو به دبیر کل این اختیار را داد که در صورت لزوم با مشاوره های بیشتر در مورد طیف گسترده تر عملیات هوایی تصمیم گیری کند.» ۴۸ و در ۲۳ مارچ ۱۹۹۹، دبیر کل ناتو، آغاز عملیات هوایی در جمهوری فدرال یوگسلاوی را به فرماندهی نیروهای ائتلاف در اروپا ولسی کلارک سپرد. عملیات هوایی در تاریخ ۲۴ مارچ ۱۹۹۹ تحت نام مستعار «عملیات نیروهای ائتلاف» آغاز شد. ۴۹

اعزام نیروی زمینی زیر نظر «برنامه صلح» G8

از زمان آغاز حملات هوایی بی رحمانه در ۲۴ مارچ، ائتلاف با هدف تهاجم نظامی قریب الوقوع به استقرار نیروهای رزمی زمینی خود را در مرز مقدونیه ادامه داده است. در ابتداء ناتو ۵۰ هزار سرباز برای اشغال کوزوو برآورد کرده بود که بتوان آن را به ۶۰ هزار نفر افزایش داد و سهم بیشتر متعلق به ایالات متحده بود با ۴ هزار نیرو که در ابتدای طرح رامبوئییه پیش بینی شده بود.

به عبارت دیگر، نیروی تهاجمی پیشنهادی باید بیش از دو برابر پیش بینی رامبوئییه (۲۸۰۰۰ سرباز) باشد و همچنین تمام بندهای اصلی توافق اولیه رامبوئییه بر «حرکت آزاد» واحدهای رزمی ناتو در سراسر یوگسلاوی تأکید می کند.

در عین حال، استقرار نیروهای نظامی ناتو دیپلماسی بین المللی را تحمیل کرد. ائتلاف در ماه می اشاره کرد که پیش از رسیدن به «توافق صلح» که G8 با آن توافق داشت و به تصویب شورای امنیت ملل متحد رسیده است، می توان حمله زمینی را آغاز کرد.

علاوه بر ۱۶ هزار نیروی زمینی که پیش از آغاز بمباران ها در مقدونیه مستقر بودند (که تقریباً نیمی از آن ها انگلیس بودند) حدود ۷۰ هزار سرباز ناتو و «نیروهای ویژه» نیز در البانی حضور داشتند، به جز نیروهای ناتو مستقر در بوسنی هرزگوین تحت عملیات مشترک:

رابین کوک، وزیر خارجه انگلیس، گفت: «ما قبلاً در مقدونیه نیروهای زیادی را به عنوان هسته این عملیات مستقر کرده ایم. بیش از ۱۲ هزار نیرو آنجا حضور دارد ... و آخر هفته گذشته [۱۴-۱۵ می] متعهد شدیم دو هزار و پانصد نیروی دیگر به آنجا بفرستیم. ما باید بسازیم - در حقیقت ما باید اکنون بسازیم...» ۵۰

در اواخر ماه می تعداد سربازان از ۶۰ هزار سرباز به ۱۵۰ هزار نفر رسید. مقامات ائتلاف برآورد کردند که «اگر ائتلاف بعداً تصمیم به بسیج نیرو برای درگیری زمینی بگیرد... نیروی مهاجم می تواند بیش از ۱۵۰ هزار سرباز داشته باشد.» ۵۱ تونی بلر نخست وزیر بریتانیا در بیانیه ای جداگانه (بدون بحث در پارلمان) حضور ۵۰ هزار نیروی بریتانیایی را به عنوان بخشی از ۱۵۰ هزار نیروی مهاجم تأیید کرد.

در اوایل ماه جون، حمله ناتو در قالب طرح صلح جعلی G8-UN پیش کشیده شد. در حالی که به انحراف افکار عمومی کمک کرد و به ائتلاف تحت منشور ملل متحد مشروعیت داد. این امر همچنین برای غلبه بر تردید

سیاستمدارانی چون صدراعظم المان، گرهارد شرودر و نخست وزیر ایتالیا، ماسیمو دلیمو مؤثر افتاد. دولت ایالات متحده همچنین نیاز به «مهر و موم» شورای امنیت داشت تا موافقت کنگره با اکثریت جمهوریخواهان را جلب کند: «مجلس و سنا بر این باور اند که در حال حاضر برای حمایت از نیروهای زمینی پشتیبانی کمی وجود دارد ... حتی اگر کلینتن و دیگر رهبران ناتو بتوانند به تغییرات چشمگیر تاکتیکی دست یابند. در حال حاضر، کلینتن گفته است که او مخالف استفاده از نیروهای زمینی است.» ۵۲

مجلس نمایندگان (در آنچه که به نظر می رسید رأی «ضد کلینتن» دو حزب است) حتی از حمایت از حمله هوایی سرباز زد که نشان از امتناع از تصویب «جنگ زمینی» بدون تصویب کنگره داشت. در اوایل ماه اپریل، جمهوری خواهان و دموکرات ها دست در دست هم اعلامیه «جنگ علیه یوگسلاوی» را با اکثریت چشمگیر ۴۲۷-۲ تصویب کرد.

در اواخر ماه می، هفده تن از اعضای کنگره دادخواستی را علیه پرزیدنت کلینتن ارائه دادند که به نقض آشکار قانون اساسی ایالات متحده اشاره داشت:

«این که متهم، رئیس جمهور ایالات متحده، به طور غیر قانونی به عملیات نظامی تهاجمی نیروهای مسلح ایالات متحده علیه جمهوری فدرال یوگسلاوی بدون وجود اعلامیه جنگ و یا دیگر مجوزهای قانونی صریح از سوی کنگره ادامه داده است که طبق ماده ۱، بند ۸ ماده ۱۱ قانون اساسی به مجوز نیاز است و بدون (تصویب کنگره) چنین اقداماتی (حمله) قانونی نیست.» ۵۳

دادگاه قانون اساسی در دادگاه منطقه ئی (ناحیه کلمبیا) همچنین به نقض قطعنامه جنگ سال ۱۹۷۳، قانون جنگی ویتنام اشاره کرد که «تصویب کنگره» برای ورود به مناقشه برای بیش از ۶۰ روز را الزام آور می داند. شاکیان همچنین خواستار صدور اعلامیه ای هستند که به موجب بند ۱۵۴۳(۱) (a) قطعنامه جنگ قدرت ها، گزارشی باید در تاریخ ۲۶ مارچ ۱۹۹۹، ظرف ۴۸ ساعت پس از ورود به مناقشه در جمهوری فدرال یوگسلاوی نیروهای مسلح ایالات متحده ارائه شود. علاوه بر این، شاکیان اعلام می کنند که طبق بخش ۱۵۴۴ (b) قطعنامه، رئیس جمهور باید استفاده از نیروهای مسلح درگیر در جنگ علیه جمهوری فدرال یوگسلاوی را نهایتاً شصت روز پس از ۲۶ مارچ ۱۹۹۹ پایان دهد. رئیس جمهور باید به این اقدام مبادرت ورزد مگر این که کنگره اعلان جنگ کند یا مجوز صریح دیگری را تصویب کند یا دوره شصت روزه را تمدید کند یا رئیس جمهور تعیین کند که ۳۰ روز دیگر لازم است که نیروهای مسلح ایالات متحده را از جنگ بیرون بکشد. ۵۴

ناتو به عنوان «صلحبانان»

در حال حاضر حملات تبلیغاتی ناتو، فریب رسانه ئی است که ماهرانه نیروی زمینی ائتلاف را به عنوان «صلحبانان» با حسن نیت معرفی می کند. افکار عمومی نباید فریب راه حل دیپلماتیک دالان G8-UN را بخورد. «حضور بین المللی» که عمدتاً منظور نیروهای ناتو تحت نظر G8 است (که پارلمان صربستان در اوایل ماه جون تصویب کرده است) می تواند مشارکت صوری «نیروهای غیر ناتو» از جمله روسیه و اوکراین را نیز در بر بگیرد. در حالی که مسکو در اوایل ماه جون موافقت کرد که تمام نیروهای یوگسلاوی در کنار خلع سلاح KLA از کوزوو خارج شوند، نماینده روسیه ویکتور چرنومیردین، اصرار داشت که ساختار فرماندهی نیروی بین المللی پیشنهاد شده تحت کنترل و صلاحدید ملل متحد باشد.

بوریس یلتسین، رئیس جمهور روسیه (با وجود محکومیت ناقص خود در مورد بمباران ناتو) دست نشاندۀ غرب است. نوشته چرنومیردین در واشنگتن پست بیشتر هشدار داده بود که ادامه حملات هوایی می تواند به روابط ایالات متحده و روسیه صدمه بزند: «جهان هرگز در این دهه تا این حد در در آستانه جنگ هسته ئی نبوده است...» و می افزاید «اگر بمباران ناتو که از ۲۴ مارچ آغاز شده به زودی متوقف نشود روسیه از مذاکرات خارج خواهد شد.»

۵۵

در عین حال، ائتلاف هنوز بر حفظ ساختار فرماندهی مشترک ناتو (که برای مسکو و بلغراد غیرقابل قبول بود) اصرار دارد. ناتو همچنین بمباران را به عنوان وسیله ای برای تحت فشار قرار دادن بلغراد برای پذیرش (بدون مذاکره پیشین) «پنج شرط» ناتو افزایش داده است.

اگر پیشنهاد G8 تصویب شود ناتو نخست نیروی بحری ایالات متحده را با ۲۶ واحد بحری به بحیره آدریاتیک ارسال می کند. تفرنگداران بحری که قبل از حرکت نیروی ۵۰،۰۰۰ نیروی بحری بودند، بخشی از «نیروی تدارکات» خواهند بود.

«پیشنهاد صلح G8» (که به معنای اشغال نظامی کوزوو است) رسماً در اواسط ماه جون در اجلاس سران G7-G8 تأیید شد. تمام سران G7 و رؤسای دولت همراه با رئیس جمهور بوریس یلتسین در کلن حضور خواهند داشت و امیدوار اند که نمایش بزرگی از اتحاد در حمایت از تهاجم ناتو را نشان دهند. با این وجود ناتو در اوایل ماه جون هشدار داد که اگر اقدامات دیپلماتیک عملی نشود، ائتلاف حمله زمینی را با ۱۵۰ هزار سرباز آغاز خواهد کرد.

ارسال «نیروهای ویژه»

در همین حال، نبرد زمینی اعلام نشده پیشاپیش آغاز شده است: نیروهای ویژه انگلیس، فرانسوی و امریکائی گزارش داده اند که به KLA در انجام عملیات رزمی علیه واحدهای منظم ارتش یوگسلاوی مشاوری می دهند. برای حمایت از این اقدامات، جمهوریخواهان در کنگره لایحه ای را برای تأمین کمک مستقیم نظامی به KLA به جریان انداخته است.

«نیروهای ویژه» به شورشیان که در قلعه های خود در شمال البانی، جایی که KLA عملیات استخدام و تعلیم و تربیت نیرو را آغاز کرده است، مشاوری می دهد. به گفته مقامات ارشد KLA، نیروهای ویژه بریتانیا از دو اردوگاه در نزدیکی تیرانا، پایتخت البانی و دیگری در مرز کوزوو استفاده می کنند تا افسران KLA را در انجام عملیات اطلاعاتی از مواضع صربستان آموزش دهد. ۵۶ به گزارش روزنامه یوگسلاو «نوستی» در ماه می، سه تن از فرماندهان ویژه نیروهای فرانسوی با لباس نظامیان فرانسوی در مرز البانی-یوگسلاوی کشته شدند. طبق گفته روزنامه لیبراسیون، سه مرد ادعا شده «مربیان مسؤول هماهنگی اقدامات زمینی KLA بودند». ۵۷

اتحاد مصلحتی نامقدس

علاوه بر اعزام نیروهای ویژه غربی، مزدوران مجاهدین و دیگر گروه های بنیادگرای اسلامی (از جمله آنها که توسط ایران و سرمایه دار سعودی اسامه بن لادن تأمین مالی شده اند) در نبردهای زمینی با KLA همکاری داشته اند.

در اوایل ماه دسمبر سال ۱۹۹۷ اطلاعات ایران نخستین محموله نارنجک های دستی، اسلحه، تفنگ، وسایل نقلیه و ابزار ارتباطات را تحویل داد ... علاوه بر این، ایرانی ها فرماندهان وفادار البانیایی و KLA را برای آموزش نظامی پیشرفته به قرارگاه نیروهای ویژه قدس سپاه در ایران فرستادند... ۵۸

گفته می شود که القاعده بن لادن مسؤول بمب گذاری های سفارت افریقای در سال گذشته «یکی از چندین گروه بنیادگرائی بود که واحدهائی را برای جنگ در کوزوو فرستاده است ... اعتقاد بر این است که بن لادن مسؤول عملیاتی در البانی در سال ۱۹۹۴ است... منابع البانیایی گفتند: «سالی برپا که بعدها به ریاست جمهوری رسید با برخی گروه ها ارتباط داشت که بعداً ثابت شد از بنیادگرایان افراطی هستند»... ۵۹

ناتو در ارتباط نزدیک با عملیات زمینی KLA

بر اساس گزارش هفته نامه Jane Defense (10 می ۱۹۹۹) فرمانده جدید ستاد KLA، سرباز سابق کروات، سرتیپ آدم چوکو (البانیایی تبار) است که در حال حاضر پرونده او در دادگاه جنایات جنگی در لاهه به خاطر نقش او در «اعدام های بدون محاکمه، بمباران غیرنظامیان و پاکسازی قومی» در طول جنگ بوسنی باز است. ۶۰

پاسخ جیمی شیا، سخنگوی ناتو در انتصاب یک جنایتکار جنگی به عنوان رئیس ستاد KLA در جلسه ای مطبوعاتی چنین گزارش شد:

«من همیشه این را روشن کرده ام و شما نیز از من شنیده اید که ناتو ارتباطات مستقیم با KLA ندارد. چه کسی را آن ها به عنوان رهبران خود تعیین می کند، اینها کاملاً امور داخلی خودشان است. من هیچ نظری درباره آن ندارم.» ۶۱

بیانیه شیا که ناتو «هیچ ارتباط مستقیم با KLA ندارد» دروغ است. این ادعا در تضاد آشکار با سایر اظهارات ائتلاف است: رابین کوک، وزیر خارجه انگلیس اذعان می کند: «من به طور منظم به هاشم تاجی، رهبر ارتش آزادیبخش کوزوو که در کوزوو است، صحبت می کنم. آخر هفته گذشته با او صحبت کردم.» ۶۲

عملیات زمینی (به رهبری KLA و نیروهای ویژه ناتو) در حال حاضر با حملات هوایی هماهنگ است. علاوه بر این، حدود ۵۰ نیروی نظامی کانادائی «با KLA در کوزوو کار می کنند» تا «جائی که بمب ها سقوط می کنند» را بهتر تشخیص دهند، تا بتوانند «بمب های بعدی را بهتر هدایت کنند.» ۶۳

ادامه دارد

مراجعات:

39. See Roland Keith, Appendix, op. cit.
40. United States Court of Appeals, for the District of Columbia Circuit, Filed January 23, 1996, Division No. 86-6, in Re: Oliver L. North.
41. Ibid.
42. Roland Keith, Appendix, op. cit.
43. Confirmed by several press reports as well as statements of the KLA, see also Radio 21 Dispatch, Tirana, February 28, 1999.
44. Roland Keith, Appendix, op cit.

45. Daily Telegraph, London, 29 January 1999.
46. Federation of American Scientists, op. cit.
47. Ibid.
48. Ibid.
49. Ibid.
50. "Margaret Warner talks with Cook about the latest developments in the Yugoslav conflict", Jim Lehrer News Hour, 21 May 1999.
51. New York Times, 26 May 1999.
52. Washington Post, 23 May 1999.
53. Action launched in United States District Court for the District of Columbia, Complaint for Declaratory Relief, Preliminary Statement, District of Columbia, 27 May 1999.
54. Ibid., see also Truth in Media, Phoenix, 23 May 1999.
55. Washington Post, 27 May 1999.
56. Sunday Telegraph, London, 18 April 1999.
57. Libration, Paris, 19 May 1999.
58. Yossef Bodansky, "Italy Becomes Iran's New Base for Terrorist Operations," Defense and Foreign Affairs Strategic Policy, London, February 1998. Bodansky is Director of the US House Congressional Task Force on Terrorism and Unconventional Warfare
59. Chris Steven, "Bin Laden Opens European Terror Base in Albania", Sunday Times, London, 15 November 1998.
60. "War Crimes Panel Finds Croat Troops 'Cleansed' the Serbs," New York Times, 21 March 1999.
61. NATO Press Briefing, 14 May 1999.
62. Jim Lehrer News Hour, op cit.
63. According to Canadian MP David Price, April 19, 1999, UPI Press Dispatch. 64. Sunday Telegraph, London, 18 April 1999.